

PSYKOS

Nästa dag skrev professor Brain följande:

Pat kommer till akutintaget med polis och är kraftigt ångestfylld. Polisen omtalar att han under bilfärden hit talat om nazism, Hitler, koncentrationsläger etc. och man har uppfattat hans tillstånd som utlöst av den pågående TV-serien "Förintelsen" som handlar om jude-förföljelserna i Tyskland. Cirka två timmar efter ankomsten ser jag åter pat, han är då klart psykotisk, ytterst ångestfylld, misstänksam men samtidigt appellerande och vädjande. Talar delvis osammanhängande och symboliskt med färgsymboler i språket.

Jag ordinerades elchocker. Med två elektroder på huvudets sidor och 400 volts spänning utlöstes grand mal anfall. Muskelkonvulsionerna dämpades av Celokurin¹ och en gummispattel inklämd mellan tänderna hindrade mig att bita mig i tungan när käkmuskulerna gick i kramp. Den hindrade däremot inte att miljontals nervceller tömdes på minnen.

Ny journalanteckning av prof. Brain:

Fortsatt oro, pat kraftigt paranoid och skräckslagen. Med tanke på den förestående påskhelgen kan man inte ge mer ECT, pat får därför Litium av två skäl: dels visar han vid samtal en ytterst fluorid associationsrik åsytningstendens, dels har man faderns gynnsamma reaktion i minnet.

Professorn prövade litium med motiveringen att det hade haft god effekt på min pappas orostillstånd. Ingen visste då att min pappas psykiska problem redan då kunde vara en effekt av en smygande småcellig bronkialcancer.

Jag avverkade dagarna i passivitet, fick regelbundna besök av min storebror som försåg mig med röd Marlboro. Under min intensiva forskningsperiod rökte jag så det började pipa i luftrören, nu började det pipa igen. En dag överlämnade storebror ett paket inslaget med brunt papper. Jag öppnade det med litiumdarrande fingrar. Det var en bok med titeln "Medan det jäser" av Albert Engström. Storebror visste hur arg jag kunde bli, vår barndoms boxningsmatcher var inte glöm-da.

Efter en månad fick jag frigång i sällskap med vårdare och humöret förbättrades när en söt flicka i 20-årsåldern blev intagen på avdelningen. Hon var jätteglad, pratsam och hennes ögon glittrade och vi skrattade tillsammans. En afton serverades kycklingsallad och painriche. På dryckesvagnen fanns vatten, saft och lättöl. Jag valde lättöl.

"Skall vi sitta här och dricka pissljummen öl utan snaps? Kan vi få in var sin Valium!" ropade jag. Endast medpatienterna skrattade.

Storebror fortsatte att komma på regelbundna besök och han förstod att mitt tillstånd började normaliseras. Han visste att jag ville bli ishockeyspelare. Jag var alltid just, nästan aldrig mer än två minuter i utvisningsbåset. En gång fick jag fem minuter för protest mot ett idiotiskt domslut. Nu var jag inlåst som de idioter Per och jag hade bevakat på Östra sjukhuset efter studentexamen.

¹ Läkemedel som ger muskelslapphet

Jag fick inga besök av mina arbetskamrater men min vän Per besökte mig. Senare berättade han att jag inte hade någon sjukdomsinsikt. Hur reagerar en människa som vaknar upp i psykotiskt tillstånd, blir inlåst på en psykiatrisk avdelning och inte minns eller förstår vad som hänt?

Jag blev utskriven från psyket maj 1979. Vårdtid 1979 03 13-1979 05 07. Diagnos: Psychosis confusiva reactiva 298,20